

LABORATORIUM ARCHITEKTURY KOMPUTERÓW

4. Łączenie kodu języka C z assemblerem

1. Treść ćwiczenia

Zakres i program ćwiczenia:

- Dostęp do języka C z poziomu kodu assemblera
- Wykorzystanie wstawki assemblerowej w kodzie w języku C

Zrealizowane zadania:

- Program w języku assemblera: wczytanie liczb typu integer, double i float za pomocą pojedynczego wywołania funkcji `scanf`
- Wywołanie funkcji dodającej w języku C `double(int x, float y, double z)`
- Wypisanie wyniku za pomocą funkcji bibliotecznej `printf`
- Wstawka assemblerowa konwertująca liczbę do łańcuch znaków w reprezentacji ósemkowej (zmienne globalne w C)
- Wywołanie funkcji napisanej w języku asm, która znajduje wszystkie czynniki pierwszej danej liczby i zapisuje je pod danych adresem i zwraca ich liczbę

2. Przebieg ćwiczenia

Program w języku assemblera

Będziemy najpierw chcieli wczytać liczby różnych typów pojedynczym wywołaniem funkcji C z biblioteki `studio.h` (instrukcja `scanf`).

Aby wczytać liczby różnych typów (`int`, `float` oraz `double`), należy sprecyzować ich formaty. Dla `int` będzie to `%d`, dla `float` `%f`, a dla `double` `%d`. Dla przykładu pokazano jak wygląda format dla każdego typu, ale w programie użyto jedynie `format_x` oraz `format_l` (do odczytu wyniku, który jest typu `double`).

```
format_d: .asciz "%d"
format_f: .asciz "%f"
```

```
format_l: .asciz "%lf"
format_x: .asciz "%d%f%lf/n"
nowa_linia: .asciz "/n"
```

Tworzymy bufory na liczby, podając ich wielkość zależnie od typu.

```
.bss
.comm liczba1, 4          #Bufory na liczby typu int, float i
double
.comm liczba2, 4
.comm liczba3, 8
```

Po etykiecie `_start` lub `main` zaczynamy wczytywanie. Kolejne argumenty umieszczamy kolejno w rejestrach `rax` (liczba argumentów zmiennoprzecinkowych – przesyłamy zero), `rdi` (format w jakim ma być zapisany wynik), `rsi`, `rdx` i `rcx` (kolejne liczby). Na koniec wywołujemy funkcję systemową `scanf` poprzez instrukcję `call`.

```
movq $0, %rax
movq $format_x, %rdi
movq $liczba1, %rsi
movq $liczba2, %rdx
movq $liczba3, %rcx
call scanf
```

Kolejnym krokiem jest wywołanie napisanej przez nas funkcji w języku C. Wygląda ona tak:

```
double dodawanie(int x, float y, double z)
{
    return x+y+z;
}
```

Wywołujemy funkcję z parametrami stałoprzecinkowym oraz zmiennoprzecinkowymi.

```
movq $1, %rax          #Jeden arg zmiennoprzecinkowy -
przesyłany jeden parametr w rejestrze XMM0
movq $0, %rdi          #Czyszczenie rdi
movq $0, %rcx          #Licznik, by adresować pamięć poniżej
mov liczba1(, %rcx, 4), %edi    #Przeniesienie pierwszego
parametru - typ int - do rdi
```

Argumenty zmiennoprzecinkowe umieszczamy w specjalnych rejestrach `xmm0` oraz `xmm1`.

```
movss liczba2, %xmm0    #Przeniesienie drugiego parametru
- typu zmiennoprzecinkowego do rejestru XMM0
movsd liczba3, %xmm1    #Przeniesienie drugiego parametru
- typu zmiennoprzecinkowego do rejestru XMM0
```

Następnie instrukcją call wywołujemy funkcję dodawania.

```
dod:
call dodawanie
```

Ostatnie, co należy zrobić, to wyświetlić wynik instrukcją printf. W tym celu znów przekazujemy odpowiednie argumenty (wraz z liczbą argumentów zmiennoprzecinkowych – 1 – sam wynik typu double, a jego format to format_1 zdefiniowany na początku).

```
mov $1, %rax          #Jeden parametr zmiennoprzecinkowy -
                        liczba do wyświetlenia w rejestrze XMM0
mov $format_1, %rdi
sub $8, %rsp          #Żeby printf nie zmienił wartości
                        ostatniej komórki na stosie
call printf
add $8, %rsp
```

Musimy pamiętać o tym, aby printf nie zmienił ostatniej komórki na stosie – dlatego wskaźnik na stos przesuwamy o 8 (tyle zajmuje typ double).

```
#===Znak nowej linii===
movq $0, %rax          #Nie przesyłamy parametrów
                        zmiennoprzecinkowych
movq $nowa_linia, %rdi  #Parametr typu int
                        #wsk na ciąg znaków do wyświetlenia
                        #Znak nowej linii
call printf
```

Na koniec dodaliśmy znak nowej linii i zamykamy program.

```
#===Koniec programu===
mov $SYSEXIT, %rax
mov $EXIT_SUCCESS, %rdi
syscall
```

Program w języku C ze wstawką assemblerową

Należy zadeklarować dwa bufor – jeden posłuży do przechowywania odwróconej liczby (gdyż musimy uzyskiwać cyfry od końca – od jedności), a drugi do jej postaci zapisanej w poprawnej kolejności.

```
#include <stdio.h>

// Deklaracja zmiennej przechowującej ciąg znaków do konwersji
int liczba = 1233;
char buf[10] = {0};
char textinv[10] = {0};

int main(void)
{
```

```
//
// Wstawka Asemblerowa
//
asm(
```

W eax znajduje się wprowadzona liczba, w rbx znajduje się podstawa systemu, czyli 8.

```
"movq $0, %%rax \n"
"movl %0, %%eax \n"           //zapisanie wyniku globalnego do raxa
"movq $8, %%rbx \n"           //zapisanie podstawy wyjściowej do rbx (rbx zawsze trzyma
podstawy)
"movq $0, %%rcx \n"           //wyzerowanie rcx - licznik
"jmp zamiana_na_system_wyj \n"
```

Należy zamienić każdą cyfrę na jej reprezentację w systemie ósemkowym, robimy to poprzez wielokrotne dzielenie przez 8 w pętli.

```
"zamiana_na_system_wyj: \n"
"movq $0, %%rdx \n"           //rdx wcześniej trzymał B/2 - 1
"div %%rbx \n"                 //dzielenie bez znaku liczby z rejestru rax (wynik
globalny) przez rbx
                                //(podstawa wyjściowego systemu), zapis wyniku do rax, a
                                //do rdx
                                //reszta z dzielenia
```

Kodujemy cyfrę na ASCII.

```
//Reszta zapisana w rdx to część wyniku po konwersji
"add $0x30, %%rdx \n"         //Dodanie kodu znaku pierwszej liczby - zakodowanie w ascii
"mov %%dl, (%2, %%rcx, 1) \n" //zapisanie z dl do bufora w odwrotnej kolejności

"inc %%rcx \n"                 //zwiększenie licznika
"cmp $0, %%rax \n"             //czy wynik dzielenia jest już zerowy
"jne zamiana_na_system_wyj \n" //jeśli nie, rób pętlę zamiany na
system dalej
"jmp odwrocenie_kolejnosci_przygotowanie \n" //jeśli tak, odwróć kolejność
```

Później musimy odwrócić kolejność cyfr w buforze.

```
"odwrocenie_kolejnosci_przygotowanie: \n"

"movq $0, %%rdi \n"
"movq %%rcx, %%rsi \n"         //zapisanie do licznika rsi tego, co było w liczniku
                                //rcx
                                //jest tam liczba cyfr zamienionej liczby na system
                                //wyjściowy
"dec %%rsi \n"                 //odejmujemy ostatni przypadek, w którym wynik
                                //okazuje się już zerowy
                                //tego zera nie należy rozpatrywać
"jmp odwrocenie_kolejnosci \n"

"odwrocenie_kolejnosci: \n"
"movq (%2, %%rsi, 1), %%rax \n" //zapisanie do raxa ostatniej cyfry wyniku
"movq %%rax, (%1, %%rdi, 1) \n" //z raxa do wynikowego bufora
                                //w ten sposób tworzona jest dobra kolejność

"inc %%rdi \n"                 //zwiększenie licznika pętli
```

```

"dec %%rsi\n"           //zmniejszenie licznika, który liczy cyfry
"cmp %%rcx, %%rdi\n"    //porównanie licznika pętli z wartością ile razy pętla ma
                           się wykonać, a ma się
                           //wykonać tyle razy, ile jest cyfr w systemie wyjściowym - liczba
                           tych cyfr w rcx
"jle odwrocenie_kolejnosci\n"

```

Na koniec wstawki należy wstawić używane rejestry (parametry wej i wyj).

```

    // Nie mamy żadnych parametrów wyjściowych.

    : "r"(liczba), "r"(&buf), "r"(&textinv) // Lista parametrów wejściowych - zmiennych
    które zostaną
    // zapisane do rejestrów i będzie możliwy ich odczyt w kodzie asm

    : "%rax", "%rbx", "%rcx", "%rdx", "%rsi", "%rdi" // Rejestry których będziemy
    używać w kodzie asemblerowym.
    );

```

Wypisanie wyniku i zakończenie.

```

    //Wyświetlenie wyniku
    printf("Wynik: %s\n", buf);

    return 0;
}

```

Wnioski

Nie należy przysyłać liczby przez referencję oraz należy wcześniej wyzerować rejestr rax. Do zapisu liczby należy użyć rejestru eax, gdyż liczba integer składa się z 4 bajtów (32 bity).

Aby używać rejestrów we wstawce asemblerowej, należy postawić przed nim %.

Źródła:

Professional Assembly Language, Richard Blum